

Frygt

Saul skriver:

Frygt er frygt, fordi den har sin oprindelse i illusioner.

JJ:

Hvor får du ideen fra, at frygt skyldes illusioner? Bør vi acceptere det, fordi du eller andre siger det?

Saul:

Hvis den ikke skyldes illusioner, hvad er den så baseret på? Sandhed, sand tro eller sand viden?

JJ:

Jeg er måske den første, der fortæller dig dette, men ja, frygt er baseret på sandhed. Hvordan man reagerer på den sandhed, man opfatter, bestemmer frygten.

Lad mig give et eksempel. Lad os antage, at du lever et meget positivt liv, og at tanken om nogen som helst form for frygt er meget langt væk, mens du nyder en køretur på landet med din kone og børn. På vej ned ad en bjergside føler du dig tryk og sikker, for du har kørt denne vej mange gange; men denne gang er det anderledes. Denne gang går dine bremses i stykker. Du træder på pedalen flere gange, men der sker ingenting. Du farer rundt i svingene og er kun lige i stand til at undgå at køre ud over klippesiden. Og hvis det skulle ske, ville det helt sikkert være slut for både dig og din familie. Da du har kørt denne vej mange gange, ved du, at det kun bliver værre, fordi det bliver mere stejlt. Dine overvejelser viser dig tydeligt, at risikoen er meget stor for, at du og din familie vil blive alvorligt sårede eller dø.

Denne "sandhed" fremkalder mange slags frygt hos dig.

Som vi sagde tidligere, så er der altid et tab af en slags involveret i al frygt, og de mulige tab er her meget store. I denne situation drejer frygten sig om følgende tab:

Tabet af dit eget liv

Tabet af din families liv

Tabet af muligheden for dine børn til at vokse op og møde livets realiteter

Tabet af et jordisk forhold med din familie

Der er helt sikkert flere ting at frygte her, men min pointe er, at alle disse former for frygt drejer sig om et tab og er baseret på en meget sandsynlig sandhed.

Selv hvis der sker et mirakel, og du genvinder kontrollen, betyder det ikke, at din frygt bundede i illusion. På det tidspunkt hvor du kørte ned ad bjerget uden bremses, var det sandt, at der var en stor risiko for en katastrofe. Det eneste, som forhindrede den, var, at din frygt ikke lod dig acceptere sådan en skæbne, og at du gjorde alt, hvad der stod i din magt for at ændre fremtiden.

Selv en frygt, du oplever i drømme, er baseret på sandhed. Jeg plejede engang regelmæssigt at drømme om dette groteske uhyre, som havde forskellige former, og som jagede mig. Det forfulgte mig ofte i et stykke tid og fik mig trængt op i en blindgyde, og når det nærmede sig mig, oplevede jeg stor frygt og vågnede normalt op på det tidspunkt.

En eller anden vil sikkert indvende: "Det var bare en drøm, ikke virkelighed, så her var frygten da baseret på

en illusion.”

Nej, faktisk ikke, for det er sandhed, at jeg havde en drøm, og at jeg i den drøm oplevede et uhyre, og der var en virkelig mulighed for tab.

Hvilke mulige tab var der?

(1) Jeg nød det meste af drømmen, og uhyret kunne betyde tabet af en dejlig drømmeoplevelse, som jeg gerne ville have.

(2) Tab af søvn. Jeg havde intet ønske om at vågne og være nødt til at kæmpe for at falde i søvn igen.

Så en nat hvor jeg drømte den samme drøm, skete der noget anderledes. Uhyret havde trængt mig op i et hjørne, og jeg kunne ikke flygte nogen steder hen. Enten måtte jeg dø i drømmen, hvilket aldrig er en rar oplevelse, eller finde på noget andet. Jeg så op på uhyret, og det var virkelig skræmmende. Det var omkring 6 meter højt og virkelig ondt, og det syntes at være klar til at fortære mig om ca. tre sekunder.

Mens jeg overvejede mine muligheder, kom tanken om at kæmpe imod til mig for første gang. Jeg havde svært ved at acceptere den, for uhyret så ud til at være 100 gange stærkere end mig. Men da jeg indså, at jeg havde valget mellem at slås eller lade stå til, besluttede jeg mig for at slås og angreb uhyret. Til min store overraskelse så jeg frygt i uhyrets øjne, da jeg angreb. Det indgød mig mod, og jeg fortsatte, og da jeg gik fremad, opdagede jeg til min glæde, at jeg var meget stærkere end uhyret. Derefter gav jeg ham en omgang klø og endte med at samle ham op og smide ham ud.

Ligesom uhyret fremkaldte en frygt i drømmetilstanden, der var lige så virkelig som en frygt i vågen tilstand, på samme måde følte jeg en glæde over at have overvundet uhyret, der var lige så virkelig som i vågen tilstand. Jeg følte mig faktisk fantastisk tilpas i cirka 3 dage efter drømmen.

Grunden til, at jeg fortæller om sandheden i drømme, er, at jeg er sikker på, at en eller anden vil sige, at livet i dualitetens verden ikke er virkelig, og at al frygt, som er baseret på oplevelsen af livet i dualitetens verden, derfor ikke er virkelig.

Sandheden er, at uanset om vi befinder os i dualiteten eller i en drømmetilstand, så er det virkeligt sandt, at vores bevidsthed er der, og de oplevelser, vi har, skaber en virkelig erfaring. Selv om uhyret ikke eksisterer i den højere virkelighed, var oplevelsen af uhyret virkelig, og dette gjorde frygten virkelig.

Hvis dine bremses går i stykker på vej ned ad en stejl bjergside, hjælper det ikke ret meget at sige til dig selv: "Dette er ikke en sand virkelighed." Det ER en sand virkelighed, som din bevidsthed oplever, og hvis du ikke gør alt, hvad du kan, for at få det bedste ud af det, så risikerer du at opleve et tab.

Hør hvad en Mester af Visdom siger om frygt:

"Du spørger: Hvad er den grundlæggende årsag til frygt? Hvis man går langt nok tilbage i solsystemets esoteriske historie, er der ikke et forståeligt svar på det spørgsmål. Kun de mest udviklede indviede kan forstå det. Frygtens årsag ligger i materiens egen sammenhæng og bevægelse, og dybest set er den en effekt af sindets princip – et resultat af mental aktivitet. Det faktum, at fugle og dyr kender til frygt, placerer emnet et helt andet sted, end hvis den blot var en menneskelig mangel og resultatet af aktivitet hos det fungerende menneskelige sind. Det skyldes altså ikke, at mennesket har en ræsonnerende hjerne; hvis han brugte sine ræsonnementer på den korrekte måde, kunne han eliminere frygt. Frygten ligger i det, der kaldes det "kosmiske Onde", et udtryk der fortæller os meget lidt. Den er iboende materien selv og i samspillet mellem modsætningernes par – sjæl og materie." Djawahl Khul

I overensstemmelse med dette kom Joseph Schmidt med denne interessante udtalelse, at "Gud skabte verdenerne med frygt og bæven." Det kunne forklare, hvorfor "frygtens årsag ligger i materiens egen sammenhæng og bevægelse."

Nogle har sagt, at al frygt er forårsaget af en mangel på kærlighed, men det er ikke tilfældet. I eksemplet med frygten, der opstår på grund af de svigtende bremses, bliver frygten forstærket på grund af kærligheden til hustru og børn.

Frygten overvindes ved at bruge sindet til at udregne de bedste træk for at eliminere et fremtidigt tab. I min drøm udtænkte jeg for eksempel, at den eneste mulige udvej var at slå, og dette eliminerede frygten. Jeg overvandt ikke frygten for uhyret ved at elske det, men ved at bekæmpe det.

Det er sandt, at der er mange, som føler frygt, fordi de har en forkert opfattelse. En mand kan for eksempel frygte, at hans kone er utro på grund af en fejlopfattelse eller en livlig fantasi, men når han opnår den korrekte brug af sindet, så vil hans opfattelse være korrekt. Når opfattelsen og ræsonnementet er korrekte, så vil frygten være baseret på virkeligheden som i eksemplet med de defekte bremses.

Mange nutidige læreres fremstillingen af frygt, som noget kun de vildledte, de ukærlige, de uudviklede eller de uvidende føler, har ført mange ind i en stor illusion. Da mange søgende har slugt denne lære, der lyder så behagelig, uden at bearbejde den gennem sindet, har de bevæget sig ind i en verden af bedrag og benægtelse.

Når en frygt dukker frem, så skaber de en "frygt for frygten" i stedet for at se den øjnene og bekæmpe den, og de vil tænke noget i retning af:

"Denne frygt er ikke virkelig, så jeg kan ikke opleve den. Kun de mindre udviklede og de ukærlige frygter, og da jeg er udviklet og kærlig, kan jeg ikke opleve det. Derfor benægter jeg denne frygt."

Således bedrager den søgende sig selv i stedet for at se frygten i øjnene og transcenderer den. Frygten, som benægtes eller undertrykkes, forsvinder ikke. I stedet for slår den rødder og vokser, og når den næste gang kommer op til overfladen, vil den tårne sig op og være endnu større, end den var, da den blev begravet.

Det er tiden NU til at indse og overvinde og tage del i de Stores selskab.

Copyright 2000 by J.J. Dewey, All Rights Reserved